

Bilag 131.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter

Den 6. marts 1967.

Notat vedrørende eventuel særordning for landbrug m. v. under en merværdiafgift.

1. Landbrugets organisationer har under folketingsudvalgets behandling af merværdiafgiften fremsat ønske om, at der for disse erhverv fastsættes særlig lempelige regler med hensyn til indsendelse af afgiftsangivelse og indbetaling til toldvæsenet af merværdiafgiften.

Ønskerne går ud på, at virksomhederne inden for disse erhverv kun skal indsende afgiftsangivelse til toldvæsenet een gang om året i forbindelse med afslutningen af den enkelte virksomheds regnskabsår (indkomstår), og at afgiften herefter skal indbetales i 4 lige store rater i løbet af det følgende år. Organisationerne har navnlig begrundet dette krav med praktiske regnskabsmæssige forhold, idet de bl. a. har henvist til, at landbrugets regnskabskonsulenter — som må antages at skulle bistå landmændene med regnskabsafslutningen — ikke har kapacitet til at udføre dette arbejde mere end een gang om året.

En imødekommelse af landbrugets ønsker — der i øvrigt har fået tilslutning fra fiskeriets organisationer — om årsangivelse med efterfølgende indbetaling i kvartalsrater indebærer, som anført i bemærkningerne til landbrugsorganisationernes henvendelse til folketingsudvalget (beretning I, side 139), at landbruget m. fl. erhverv i realiteten opnår et afdrags- og rentefrit statslån på ca. 600 mill. kr., svarende til afgiften af den årlige værditilvækst i de pågældende erhverv. Hertil svarer et formindsket provenu på 600 mill. kr. i den første tid (1-1½ år) efter merværdiafgiftens ikrafttræden.

2. Denne kreditfordel for landbruget og den dertil svarende reduktion i provenuet for de første 1-1½ år fremkommer ved, at landbrugsvirksomhederne efter landbrugsorganisationernes forslag i hele det første år efter, at merværdiafgiften er trådt i kraft, ikke skal betale nogen afgift til staten. Når året er gået, har landbrugsvirksomhederne på denne måde opsamlet et afgiftsbeløb, der svarer til forskellen mellem den fra aftagerne modtagne afgift af årets salg (den udgående afgift) og den til leverandørerne betalte afgift af årets køb (den indgående afgift). Den første rate på ¼ af afgiftstilsvaret for det pågældende år indbetales først, når virksomheden har opsamlet yderligere et kvartals afgift.

Når provenuet i de første 1½ år går tilsvarende ned, hænger det sammen med, at det ikke vil blive landbrugets aftagere (mejerier, slagterier m. fl.), der finansierer kreditten, idet disse efter merværdiafgiftens system får fradrag for den til landbruget afregnede afgift, uanset at denne endnu ikke er indbetalt fra landbruget.

3. Det fremgår af det foran anførte, at landbrugets kreditfordel ved årsangivelse vil blive formindsket, hvis man supplerer en sådan særlig angivelsesordning med yderligere særregler, der formindsker den udgående afgift for virksomheder, som anvender årsangivelse. Reduceres den udgående afgift for en virksomhed til et beløb, der netop svarer til den indgående afgift, virksomheden må betale for indkøb af råvarer, maskiner m. v., bliver afgifts-